

mission

HOPP. SAMARBETE. FRAMSTEG.

MISSION 2020 NUMMER 3

Vi motverkar barnäktenskap

EXIT EUROPA: ARBETET I RYSSLAND,
ESTLAND OCH FRANKRIKE AVVECKLAS

FINSKA MISSIONÄRER TILL NAMIBIA FÖR 150 ÅR SEDAN

BILAGA: ÅRSRAPPORT

FINSKA ¹⁸⁵⁹
MISSIONSSÄLLSKAPET

KONTAKTUPPGIFTER

Understödskoordinator
Britt-Helen Lindman
tfn 040 7648 051

Kommunikatör & koordinator
(vuxna och frivilliga)
Ann-Kristin Ävall
tfn 040 1692 418

Koordinator (församlings-
kontakter, barn och unga)
Maria Westerling
tfn 040 9022 782

Projektkoordinator i Österbotten
Camilla Skrifvars-Koskinen
tfn 040 6535 650

Assistent
Mia Käld
tfn 040 1940 260

Följ med senaste nytt på

www.facebook.com/finska.missionssallskapet
www.youtube.com/mission.fi
www.twitter.com/felm_svenska
www.instagram.com/finskamissionssallskapet

mission 161:a årgången

Utgivare: Finska Missionssällskapet,
www.finskamissionssallskapet.fi

Besöksadress: Magistratsporten 2 A
00240 Helsingfors

Postadress: PB 56, 00241 Helsingfors

Telefonnummer till växeln: 09 12971

Beställningar och adressändringar:
tfn 020 7127 266,
info@finskamissionssallskapet.fi

REDAKTIONEN

Chefredaktör: Marika Björkgren-Thylin, tfn 040 9022 817

Redaktör: Ann-Kristin Ävall

Redaktionssekreterare: Britt-Helen Lindman

ISSN 0357-296X

Mission är en gratis kundtidning som utkommer
4 gånger om året i 4 700 exemplar. Denna tidning
är tryckt på FSC och PEFC certifierat papper.

Pärbild: Mimosa Hedberg

Designkoncept: Antonomia Ab

Layout: Nici Lönnberg

Tryck: FORSBERG

LEDARE

MARIKA BJÖRKGREN-THYLIN
CHEF FÖR SVENSK SERVICE

Svag och stark

På Finska Missionssällskapets kontor i Helsingfors är vi nu inne på vår sjätte månad av distansjobb på grund av coronapandemin. Den moderna tekniken gör att vi har kunnat hålla kontakt och arbeta effektivt trots allt. Men nog saknar vi gemenskapen och det dagliga umgänget på kontoret. Särskilt tydligt blev detta när allt skulle starta upp igen efter semestrarna.

Det är lätt att känna sig ensam och svag mitt i en pandemi. Men för Gud är svaghet, bekymmer och trasighet inget problem. Gud använder sig gärna av svaga människor. När vi är svaga får Gud vara stark. När vårt uppdrag känns så stort att vi inte vet var vi ska börja kan Gud visa vägen. När vi möter oro, vända eller ilska som är så häftigt att vi inte vet vilka ord vi ska använda kan Gud tala genom oss. Och det är precis så här det ska vara. När människan känner sig liten är möjligheten att upptäcka Guds storhet så mycket bättre.

I detta nummer av tidningen Mission presenteras en av höstens stora kampanjer. Denna gång handlar det om barnäktenskap och flickor som aldrig får en chans till en hel barndom eller slutförd skolgång. Det finns få personer som är så utsatta som de flickor som ännu är bara barn när de tvingas lämna sitt barndomshem för att leva tillsammans med en mer eller mindre äldre man och hans familj, sköta makens hem och gå igenom riskfyllda graviditeter. Tyvärr har det under coronapandemin rapporterats att flickors situation ytterligare försämrats, att det konsrelaterade våldet ökat och att barnäktenskapen blivit fler.

Problematiken är inte helt enkel eftersom barnäktenskap har flera orsaker och vanligen är fattigdom en av dem. Om man inte har tillräckligt med mat för att mätta hela familjen, kan det kännas som en lösning att gifta bort döttrarna tidigt och hoppas att de får ett bra hem hos maken, eller åtminstone slipper att svälta.

Vi kommer ändå inte ifrån det faktum att när det gäller barn är det alltid vi som är vuxna som på sätt eller annat är ansvariga för deras välmående. I fallet med barnäktenskap finns det många åtgärder som kan bidra till att minska förekomsten av dem. När familjerna får bättre utkomstmöjligheter, när möjligheten till skolgång förbättras och när information om varför giftermål är skadligt för små flickor sprids, kommer föräldrarna att se fler lösningar på problemen än att gifta bort barnen.

Finska Missionssällskapet driver många projekt för att förbättra flickors och unga kvinnors ställning. Barnäktenskap och flickors utsatthet är problem som förekommer på många håll i världen. Ett sätt att stöda detta arbete är via Barnens Bank, **barnensbank.fi**, som förbättrar barns levnadsförhållanden på många olika sätt.

Marika Björkgren-Thylin

På pärm: Nepalesiska Sahira får stöd för sin skolgång.

Ghita Budha och Prim Joshi arbetar som kuratorer vid sidan av sina lärarjobb. Missionssällskapets utvecklingsprojekt i Nepal främjar barns psykiska hälsa och utbildar skolkuratorer. Dessa stöder elever med inlärningssvårigheter eller psykiska problem. Nirmala, 15, är en av dem som fått hjälp. Läs hennes berättelse på sidorna 15–16.

FOTO: MIMOSA HEDBERG

AKTUELLT

KATASTROFHJÄLP TILL LIBANON

Explosionen i hamnen i Beirut har orsakat mycket mänskligt lidande. Explosionen gjorde att 300 000 människor miste sina hem. Nästan 5 000 människor skadades och över 150 dödades. Flera av stadens sjukhus har fått skador och de kan inte ta hand om alla som behöver hjälp.

Finska Missionssällskapet ger 50 000 euro i katastrofstöd för att hjälpa explosionsoffren i Beirut. Medlen riktas till hjälp- och återuppbyggnadsarbete.

Vår samarbetspartner YMCA Libanon tar hand om basbehoven för de som mist sina hem till följd av explosionen, och ser till att de nödställda får mat och hygienartiklar. De barn och familjer som drabbats av explosionen erbjuds psykologisk första hjälp. YMCA hjälper också till med återuppbyggnadsarbetet i området Achrafieh, som är till 90 procent förstört.

Herrn skall själv gå före dig. Han skall vara med dig. Han sviken dig inte och överger dig inte. Var inte rädd, tappa inte modet!

Det estniska bandet Tähendus Sonade Taga uppträder i kyrkan. FOTO: VEIKO ILUS

Därför avvecklar Missionssällskapet verksamheten i Europa

Finska Missionssällskapet arbetar i Estland, Ryssland och Frankrike men verksamheten avslutas stegvis under pågående strategiperiod, före utgången av 2022.

TEXT: MONICA SLOTTE

Tero Norjanen, direktör för utrikesarbetet, säger att målsättningen är att koncentrera verksamheten till de fattigaste och mest utsatta människorna och till områden där det finns få kristna. Utgångspunkten har från första början varit att hjälpa samarbetspartnerna att bli ekonomiskt och administrativt självgående.

- Behoven är mycket större på andra håll än i Europa, där det finns starka lokala kyrkor. Vår egen kyrka och de finländska församlingarna har dessutom starka och direkta kontakter till kyrkorna i Ingermanland och Estland. Det finns flera aktörer och arbetet i närområdet är livligt också utan Missionssällskapet, säger Norjanen.

BÖRJADE BLAND INVANDRARE I MARSEILLE

I Europa har Finska Missionssällskapet verkat längst i Frankrike där man arbetat bland invandrare i Marseille sedan medlet av 1980-talet. Sällskapet har ingen egen personal där längre, det praktiska arbetet har redan i flera års tid utförts av den lokala diakonala föreningen Marhaban som samlar flera kristna kyrkor.

I Estland har Missionssällskapet fungerat sedan år 2003. De sista tre anställda avslutar sin arbetsperiod där i år. De har utvecklat barn- och ungdomsarbetet i Estlands kyrka, musiklivet samt familjecenter.

I Ryssland inleddes samarbetet med den ingermanländska kyrkan år 1994.

- Missionssällskapet har haft en viktig roll, speciellt då det gäller att utveckla den teologiska utbildningen och i arbetet bland finskättade folk i centrala Ryssland.

Stödet till Teologiska institutet i Keltto upphörde i slutet av år 2018 och stödet till kyrkans centralförvaltning 2019. Missionssällskapet har under årens lopp haft flera anställda vid det teologiska institutet för att utveckla undervisning och administration. Sällskapet har dessutom renoverat utrymmen och iståndsatt bostäder för institutets behov, vilket har lagt en grund för institutets lönsamhet. Centralförvaltningen har under de senaste åren fått stöd genom en anställds arbetsinsats.

DÄR BEHOVEN ÄR SOM STÖRST

Finska Missionssällskapet har redan en längre tid förlagt tyngdpunkten i verksamheten till Asien, men arbetet på den afrikanska kontinenten kommer fortsättningsvis att vara viktigt.

- Bland de asiatiska länderna kommer speciellt Kambodja och Myanmar att vara arbetsområden som utvecklas. I båda länderna är den kristna andelen av befolkningen ytterst liten och samarbetskyrkorna små. Trots det gör kyrkorna ett viktigt arbete bland marginaliserade minoritetsgrupper, förklarar Tero Norjanen.

I Asien kommer även Nepal och Pakistan att vara i fokus för arbetet, liksom det kinesiska fastlandet och Mellanöstern. På den afrikanska kontinenten fortsätter Missionssällskapet samarbetet med sina starka partner, den evangelisk-lutherska kyrkan i Tanzania (ELCT) och Mekane Yesus-kyrkan i Etiopien (EECMY). Kontakten till kyrkorna och samarbetsnätverken i södra och västra Afrika kommer också att upprätthållas. I Latinamerika fortsätter arbetet i Bolivia, Colombia och Venezuela.

- Arbetet kommer till sin natur inte att ändra, men de utmaningar som klimat-

förändringen för med sig kommer att påverka vårt arbete i högre grad än tidigare. De måste också beaktas inom alla delar av verksamheten mera än förr, konstaterar Norjanen.

Finska Missionssällskapet kommer också i fortsättningen att fokusera på att dela det kristna evangeliet, motverka marginalisering, stärka de utslagnas rättigheter samt arbeta för rättvisa och fredlig utveckling på olika håll i världen, via sina samarbetspartner. Att genom dialog bygga fred och försoning är aktuellt speciellt i Syrien, Myanmar och Zimbabwe.

CHRISTINA OCH ANDREY HEIKKILÄ:

VI HAR FÅTT VARA PIONJÄRER I ATT AVSLUTA OCH LÄMNA ÖVER ARBETET

Finska Missionssällskapet avslutar sin verksamhet i Ryssland år 2022. Christina och Andrey Heikkilä säger att processen har varit lång och lärrik och bestått av många faser.

- Det är någonting som Missionssällskapet jobbar med från början, att man ska bli självständiga lokalt. Så beskedet att Europaarbetet avslutas handlar egentligen om en process som startade för länge sedan, säger Christina Heikkilä.

Christina och Andrey Heikkilä har arbetat för Finska Missionssällskapet i Ryssland sedan 2009. Då inledde paret sitt arbete i Keltto församling utanför S:t Petersburg. Där utvecklade de lite friare gudstjänster och byggde upp ett ekumeniskt arbete mellan olika församlingar. Andrey fungerade som präst och senare som administrativ direktör för det teologiska institutet med ansvar för personal, fastigheter och ekonomi. Christina har arbetat med familjefrågor och var med om att utveckla en familjearbetsutbildning för församlingsaktiva.

För tillfället stöder Missionssällskapet tio projekt i Ryssland. Man samarbetar med en liten men viktig församling i Karelen, med funktionshindrade och rullstolsburna barn och ungdomar i S:t Petersburg, med skyddshemmet Dikoni i Viborg och med sex församlingar i Ural.

- Vi lägger upp planer och strategier, utbildar personal och ser vartåt de själva kan

utvecklas. Vi bygger upp deras kapacitet, ekonomiförvaltning och så vidare, förklarar Andrey.

Missionssällskapet har haft många fler projekt i Ryssland, som man redan har avslutat.

- Vi har alltså sett vad processen med att avsluta projekt innebär – att lämna över. Det förstår man ju att processen inte är lätt för våra samarbetspartner. På ett sätt är de jätteglada över att äntligen få bli självständiga, samtidigt har det varit en stor hjälp och ett stort stöd att få pengar och någon som

hjälper till när det behövs, säger Christina.

Nedtrappningen som nu pågår innebär att 2022 är det sista året som Missionssällskapet stöder arbetet ekonomiskt.

- År 2023 kommer att vara ett så kallat "fellowship-år" då man följer med hur det man implementerat fungerar, förklarar Andrey.

Från och med år 2017 har Christina och Andrey Heikkilä jobbat på distans från hemmet i Pedersöre, Österbotten och gjort resor till arbetsområdena.

Nya medlemmar i Syktyvkar församling välsignas av kyrkoherde Sergey Elfimov.

FOTO: SYKTYVKAR FÖRSAMLINGS BILDBANK

PIA OCH TERO RUOTSALA: FAMILJARBETET PÅ EGNA BEN I ESTLAND

Pia och Tero Ruotsala har byggt upp familjearbetet i Estland och grundat tre familjecenter, i Tallinn, Tartu och Haapsalu. De arbetade elva år i landet och avslutade sitt värv i somras. Därmed avrundas också Missionssällskapets verksamhet där.

RÅDGIVNING OCH TERAPI

Pia Ruotsala är teologie magister och terapeut. Hon har ett starkt intresse för familjearbete och år 2012 fick hon mandat att som koordinator för familjearbetet utveckla detta helt nya område inom den estniska kyrkans arbete.

Familjeverksamheten formades efter finländsk modell, men utifrån det estniska samhällets behov. Det handlade också om att hitta ett gemensamt språk för terapeuter och församlingsanställda.

- Det har handlat om att bygga broar. Det gör man ju också inom familjearbetet, försöker nå fram till en gemensam förståelse.

Själv arbetade hon med terapi och självvård bland människor från alla samhällsklasser. Det kunde handla om långvariga vårdnadstvister, familjevåld och våld i närstående relationer eller om barn och ungdomar med mentala problem eller inlärningssvårigheter.

- Barnen fungerar ofta som en barometer för hur familjen mår, det märks tydligt också i Estland. Landet präglas dessutom av ett kollektivt historiskt trauma som har satt sina spår i människorna, förklarar Pia Ruotsala.

Kristen tro är ingen självklarhet i Estland och samhället präglas av hårdare värderingar än vi är vana vid från vår skandinaviska välfärdsmodell. Här erbjuds inte kommunal service inom social-och hälsovård i samma utsträckning och det som finns kostar. Den som är svag och utsatt har svårt att klara sig.

UTBILDNING OCH DELEGERING

En bärande idé inom familjearbetet har varit att genom utbildning stärka personalens yrkeskunskap och samtidigt utveckla kyrkans familjerådgivning och självvård.

Det som Pia Ruotsala har upplevt som viktigast är att kunna ge över ansvaret för olika delområden till lokala personer. Arbetet fortsätter ju också efter att Missionssällskapet satt punkt och de utländska missionärerna har lämnat landet.

Nu är hon glad över att kunna konstatera att strukturen finns där med nätverk, budget, samarbetspartner och utbildad personal.

Hur vet man då när det är dags att ge

över ansvaret?

- När man börjar känna att det kliar i kroppen och man upplever att man har gett sitt allt. Man kan räkna med att Guds humor och kärlek också säger när det är dags. Det dyker upp nya människor som vill engagera sig och ta ansvar, säger Tero Ruotsala.

”Man kan räkna med att Guds humor och kärlek också säger när det är dags.”

På Pia Ruotsalas initiativ har det nu grundats en stiftelse för det kyrkliga familjearbetet och familjerådgivningen. Stiftelsens arbete leds av Estlands kyrka.

Finska Missionssällskapets projektstöd avslutas i år för arbetet i Estland men ett samarbetsavtal fortsätter till år 2023. Framtida samarbete kan också ske via Lutherska världsförbundet och genom utbildningar och personalutbyte. ∞

Tero Ruotsala hade ansvaret för musiken, med band och ungdomar. Här övar han med barn. **FOTO: PILLE-RIIN P. KALMUS**

Enligt Tero Ruotsala följer arbetet en slags vågrörelse, man tar ett steg bakåt för att lämna plats för någon annan, till exempel inom ljudteknik och ungdomsarbete. **FOTO: TERO RUOTSALA**

Finska Missionssällskapet 2019

Med hjälp av en byagrupp som stöds av Finska Missionssällskapet har Kesh Maya från Nepal kunnat förbättra sin utkomst och fått mod att ingripa mot kastdiskrimineringen av daliter.

Finska Missionssällskapets arbete 2019

Hopp. Samarbete. Framsteg.

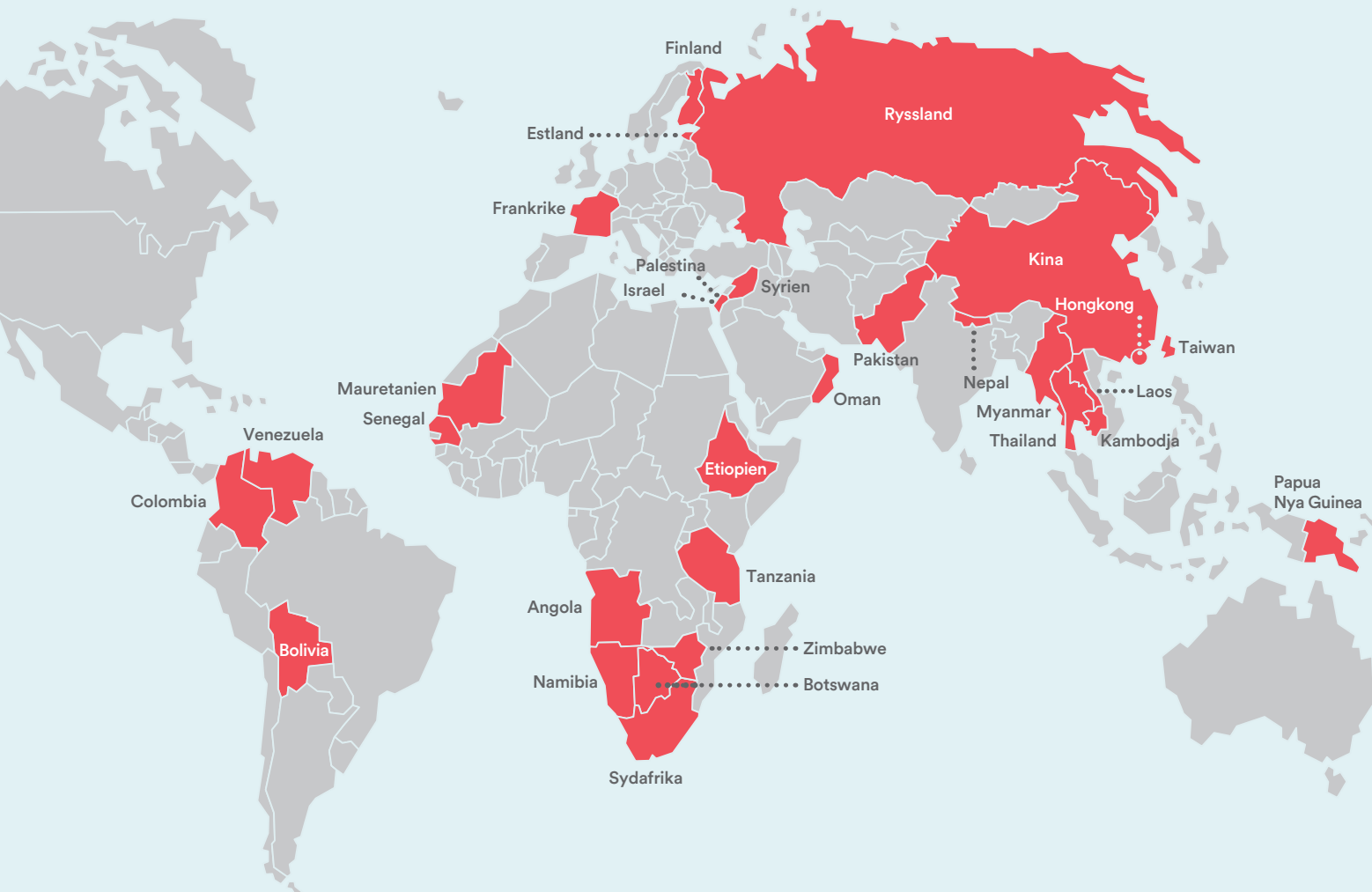
Vi arbetar långsiktigt för en rättvis och human värld. Kyrkans budskap om tro, hopp och kärlek till nästan har varit vår ledstjärna i 160 år. Vi verkar i trettio länder tillsammans med mer än hundra samarbetskyrkor och -organisationer.

Vi bygger en värld där alla får sin röst hörd. Vi verkar genom våra lokala samarbetspartner och stöder lokalt kunnande.

De senaste åren har tyngdpunkten i vårt arbete flyttat från Afrika till Asien, där de små kyrkorna behöver stöd. Utrikesministeriet stöder vårt utvecklings-samarbete i 12 länder, främst i Afrika söder om Sahara.

Vi har ett nära samarbete med Kyrkornas världsråd och Lutherska världsförbundet. Vi är medlem i ACT-alliansen, en kyrklig sammanslutning för utvecklings-samarbete, humanitär hjälp och påverkansarbete.

www.finskamissionssallskapet.fi

Glädjen är en kraft till förändring

Budskapet om Jesus kallas ofta för ett glädjebudskap. I den internationella verksamheten räknas glädjen in bland de mjuka värdena, och det talas mera sällan om glädje än om rättvisa och fred. Glädjen kan inte definieras genom lagstiftning eller andra mätinstrument. Det är svårt att göra glädjen till en målsättning, men goda mål bidrar till att skapa glädje. För människans välbefinnande och utveckling utgör glädjen en väldig resurs.

Skepticism mot att betona glädjen kan böttna i att leenden och skratt lätt ger ett tillgjort intryck. Från den asiatiska kontexten vet vi dock att det bakom ett vackert leende kan dölja sig stora mänskliga tragedier. Uppriktig glädje grundar sig emellertid inte på tillgjordhet utan på sanning.

” Här börjar glädjebudet om Jesus Kristus, Guds son.

(Mark 1:1)

Finska Missionssällskapets årsrapport för år 2019 berättar om källorna till glädje. Redan Bibelns berättelse om julens herdar visar hur glädje föds när vi får en gåva, tar emot det goda budskapet och blir delaktiga. I vår verksamhet har vi fått se vilken stärkande upplevelse det är för en människa att få höra glädjebudet och bli del av en gemenskap. Delaktighet kan vara en livsförändrande erfarenhet för en marginaliserad människa.

Glädje föds också då en människa får hjälp med att få ordning på de grundläggande sakerna i sitt liv. Glädje

föds då ett barn som har förlorat sina föräldrar trots allt får möjlighet till utbildning och arbete, och då en bygemenskap fungerar så att människor med funktionshinder har samma möjligheter som andra att vara en del av den. Till Bibelns mest grundläggande berättelser hör skildringarna om hur Jesus mötte människor som hade drabbats av kriser och svårigheter i sina liv. Nytt hopp och nya möjligheter banade väg för glädjen.

Glädje kommer också av att svåra freds- och försörjningsprocesser går framåt. Konflikter och orättvisa binder kolossalt med energi och skapar ångest. Det är befriande att hitta rättvisa lösningar.

På följande sidor berättar vi om arbete som har berett glädje i hundratusentals människors liv. Utifrån vår kristna värdegrund tror vi att glädjen också infinner sig då en människa förstår att hon är värdefull och älskad, oavsett bakgrund, ekonomisk ställning och prestationer. Därför berättar vi även om ett människovärde som grundar sig på skapelsetron, på en självutgivande kärlek på korset och på Andens förnyelse av livet. Detta budskap inspirerar människor att i ord och handling verka som glädjens budbärare.

Rolf Steffansson
verksamhetsledare

På Hoppets väg

Läs mera: www.finskamissionssallskapet.fi/verksamhet

Stöd till blivande präster

Godlisten Mzulla och Simon Deus Francis från Tanzania studerade till präster som Finska Missionssällskapets stipendiater. Godlisten verkar nu som lärare vid stiftets utbildningscenter och skolar nya medarbetare för församlingarna. Simon arbetar som präst i ett område där han har ansvar för fyra nygrundade församlingar. Missions-sällskapet stöder teologisk utbildning vid bibelinstitut, seminarier och universitet på olika håll i världen. Detta stöder kyrkornas tillväxt och stärker de anställdas och frivilligas kunskande.

Bild: Janne Juhanimäki

Vi vittnar om Guds gräns-
överskridande kärlek

Vi försvarar diskriminerades
mänskliga värde och rättigheter

Erkänsla för arbete bland funktions- hindrade

I många länder fortlever uppfattningen att funktionshinder är en följd av en förbannelse eller av något fel som föräldrarna har begått. Missionssällskapets långsiktiga arbete bland personer med funktionsvariation har belönats tre gånger under de senaste åren, såväl i Finland som internationellt. I Dessie och Kombolcha i norra Etiopien samlas grupper för barn med funktionsvariation i kyrkans verksamhetscenter, där de får fysioterapi och stöd av andra i samma situation. Habtamu som är multihandikappad har utvecklat mycket tack vare den rehabilitering han fått i gruppen.

Bild: Virve Rissanen

Bevattningsystem och matförsörjning

I Nepal har de statliga myndigheterna tackat bygrupperna som stöds av Missionssällskapet för deras arbete för att utveckla sina samhällen. Grupperna har också fått stöd från de lokala myndigheterna för bevattningsystem, miljövänlig odling och byggandet av toaletter. Kvinnorna i bygrupperna berättar att familjernas inkomster har ökat, liksom tillgången till mat. Barnen går längre i skola, de funktionshindrades ställning i byarna har förbättrats och familjevåldet har minskat.

Bild: Mimosas Hedberg

Vi arbetar för en mer rättvis värld

Vi bygger fred och försörjning

Från gerillan till byrådet

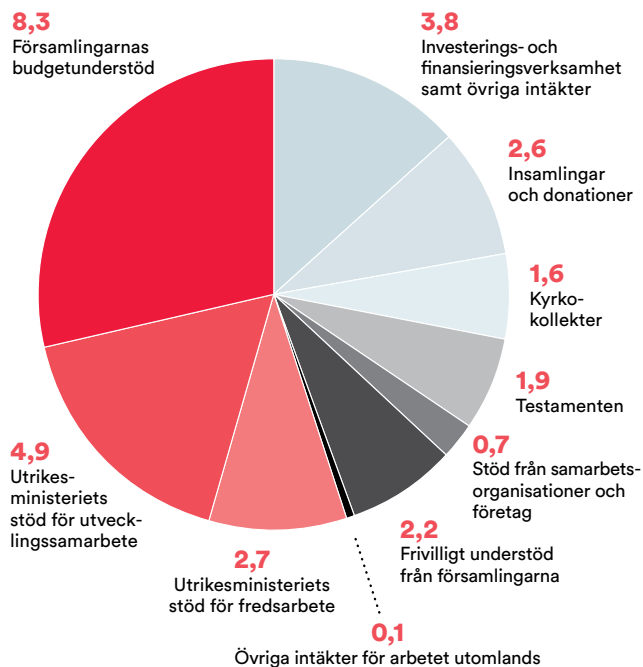
Ännu för några år sedan bar colombianen Palacio Flores vapen, nu kramar han om sina barn och barnbarn. Mannen som stred för gerillan i över 20 år ägnar sig nu åt sitt jordbruk och sin familj. Inom ramen för ett projekt som stöds av Colombias lutherska kyrka och Finska Missionssällskapet arbetar han också aktivt med att förbättra förhållandena i sin by och bygga fred.

Bild: Katja Tynkkynen

Årsrapport 2019 – ekonomi

Inkomster 28,8 M euro

120
arbetstagare
i hemlandet

87
arbetstagare
utomlands

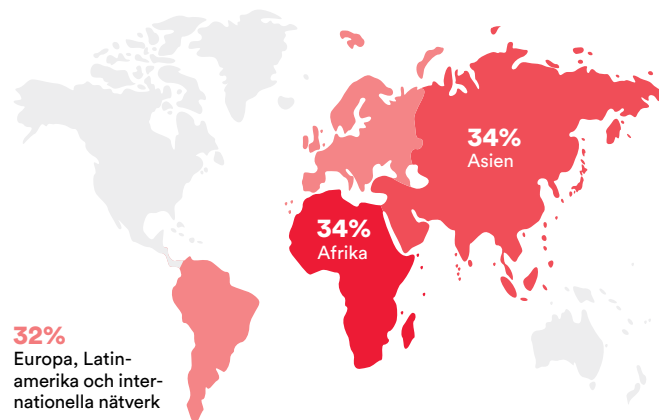
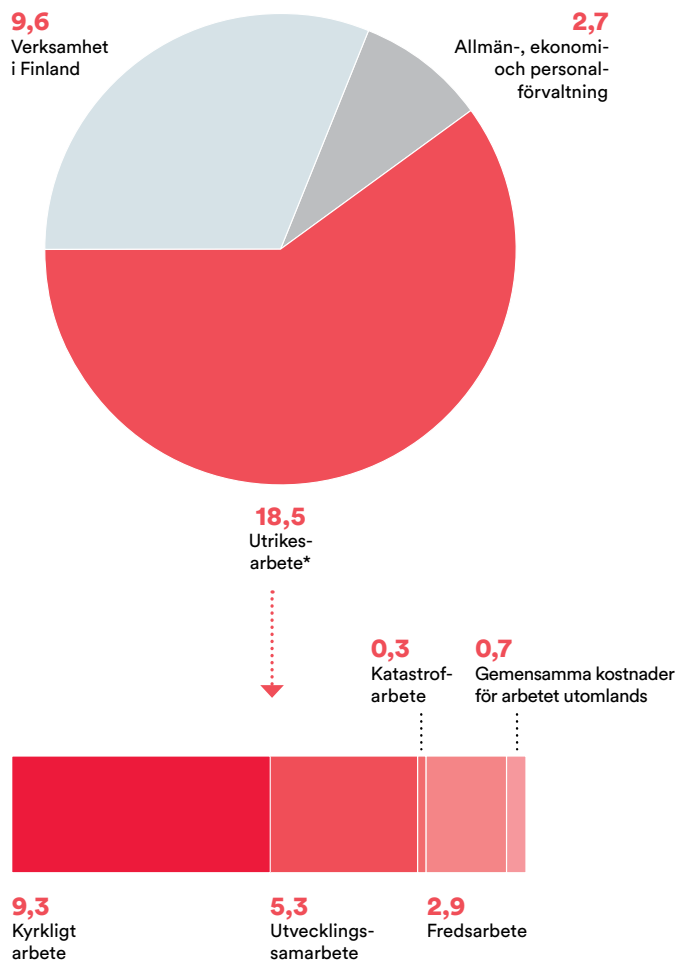
31
Felm-
volontärer

Finska Missionssällskapets verksamhet finansieras av Evangelisk-lutherska kyrkan i Finland, kristna organisationer, utrikesministeriet och privatpersoner.

I slutet av år 2019 hade Missionssällskapet 207 arbetstagare, 120 i hemlandet och 87 utomlands. Därtill åkte 31 personer på frivilliguppdrag utomlands via Felm Volunteer-programmet.

Verksamhetsberättelse och bokslut 2019
www.finskamissionssallskapet.fi/om-oss

Utgifter 30,8 M euro

De vackraste julsångerna slog alla rekord

Kampanjen De vackraste julsångerna nådde 2019 sitt bästa resultat någonsin med 1 165 000 euro i insamlade medel. Intäkterna används för att förbättra levnadsförhållandena för utsatta barn i utvecklingsländer.

Under jultiden noterades det ofta i media hur kyrkorna fylldes av människor som ville sjunga julsånger. Man sjöng också julsånger på restauranger och äldreboenden, i köpcentrum och på kryssningsfartyg. Enligt Kyrkans forskningscentral uppgav tre av fem finländare att de sjunger De vackraste julsångerna. Beskyddare för kampanjen 2019 var artisten Katri Helena. Musikern och journalisten Wivan Nygård-Fagerudd delade en svensk julhälsning på Missionssällskapets kanaler på sociala medier.

Ett stort De vackraste julsångerna-evenemang ordnades i köpcentret Tripla i Helsingfors tillsammans med Tölö församling och samlade omkring 3 000 deltagare.

Bilder: Sami Mannerheimo och Markus Sommers

Bild: Maria Westerling

Hoppets träd fylldes av löv

På Höstdagarna fick ungdomarna i Borgå stift bekanta sig med Missionssällskapets arbete för klimatet i Kishapu, Tanzania. Vår miljöambassadör för dagarna, sångaren Marey uppmanade ungdomarna att engagera sig globalt. Hoppets träd fylldes av löv med framtidstro och genom kollekten fick ungdomarna vara med och plantera träd i Tanzania.

Bild: Heli Pekkonen

Internationell konferens samlade sakkunniga

Konferensen National Dialogues ordnades i juni 2019 i Helsingfors och sammanförde för fjärde gången ett stort antal deltagare i fredsprocesser och andra professionella fredsaktörer. Finska Missionssällskapet fungerade som sekretariat under konferensen, som arrangerades i samarbete med utrikesministeriet, CMI och Kyrkans Utlandshjälp. Specialtemat för konferensen var teknologins fördelar och faror i fredsprocesser.

Miljöfrågor starkt framme i Finland och i världen

Följderna av klimatförändringarna märks i människors liv överallt i världen. Allra mest lider de som redan tidigare har varit utsatta och som har bidragit minst till att klimatförändringarna uppstått. År 2019 började Missionssällskapet erbjuda sina samarbetspartner undervisning om klimatförändringarna och hur de kan gardera sig mot katastrofer.

Miljöarbetet lyftes också fram inom medelansaffningen och kommunikationen. Missionssällskapet grundade Miljöbanken och såväl företag och församlingar som privatpersoner erbjuds möjlighet att kompensera för utsläpp från resande genom en kompensationsfond. Medlen används bland annat till att plantera skog inom lokala byaprojekt i Nepal och Tanzania.

Bild: Hannes Honkanen

160 berättelser om hopp

År 2019 firade Finska Missionssällskapet sitt 160-årsjubileum genom att berätta historier om hur kristen tro i ord och handling bringar hopp till människor. Jubileumsåret till ära inbjöd Missionssällskapet ett trettiotal representanter från partnerkyrkorna och -organisationerna till en konsultation för att diskutera gemensamma målsättningar och utmaningar samt för att dela erfarenheter och skapa kontakter. I Yle Vega ingick en serie på 16 radioandakter. I varje andakt delades en berättelse om hopp från Missionssällskapets arbete på olika håll i världen.

Bild: Ilkka Koivisto

Ge en gåva
på adressen
[finskamissions-
sallskapet.fi/
hopp](http://finskamissions-sallskapet.fi/hopp)

Kom med och sprid hopp i världen!

FINSKA 1859
MISSIONSSÄLLSKAPET

Finska Missionssällskapet
PB 56, 00241 Helsingfors
Tel. 09 12971*
info@finskamissionssallskapet.fi
www.finskamissionssallskapet.fi

FI38 8000 1400 1611 30
RA/2020/3 för 3.1.2020–31.12.2020,
beviljat 3.1.2020 av Polisstyrelsen. Åland
ÅLR 2019/6111 för 2020, beviljat 13.8.2019
av Ålands Landskapsregering.

När barnäktenskap bryter ner psyket

Var femte nepales lider av mental ohälsa. Speciellt kvinnors och flickors psykiska hälsa hotas av skadliga traditioner. Nirmala, 15, vittnar om att kulturen håller på att förändras.

TEXT & FOTO: MIMOSA HEDBERG **ÖVERSÄTTNING:** ANN-KRISTIN ÄVALL

En fattig by i en avlägsen del av sydvästra Nepal, nära gränsen till Indien. Landskapet är flackt lågland så långt ögat kan nå. Vi är i Terai, i den tropiska delen av Nepal. Här dammar sandvägarna, inga bilar syns till, endast oxkärror drar fram längs vägarna.

15-åriga Nirmala* lever med sin mamma och tre syskon. Pappan är gästarbetare i Indien, men är skuldsatt och kan inte sända hem pengar till familjen.

Nirmalas familj hör till tharu-folket, som är en etnisk minoritet till vars traditioner det hör att gifta sig tidigt och därför är barnäktenskap vanliga. Följaktligen går mamman med på att dottern gifter sig med en 28-årig man. I utbyte får familjen låna pengar så att de kan försörja sig.

Nirmala tvingas gifta sig. Hon flyttar in hos mannens familj där hon bor en vecka. Sedan rymmer hon. Nirmala är deprimerad och sörjer sitt öde. Hon kan inte avslu-

ta skolan. Mamman uppmanar henne att återvända till sin make.

Nirmala tar ett rep och springer ut på åkern. Hon vill dö.

NIRMALA FICK HJÄLP

Nirmalas historia är sann: hon giftes bort för ett år sedan. Det var svårt att se en utväg ur hennes situation, men livet har förbättrats och fått en ny riktning – tack vare ett program för att råda bot på psykisk ohälsa.

Finska Missionssällskapets utvecklingsprojekt främjar nepalesiska barns psykiska hälsa. Under fyra år utbildas två skolkuratorer var i 140 skolor. En kvinnlig och en manlig lärare i varje skola antas till utbildningen.

Kuratorerna stöder elever med inlärningssvårigheter eller psykiska problem. Lärarna utför arbetet vid sidan av sitt jobb. Tidigare sagnades kuratorer vid de nepalesiska skolorna.

Jag mötte Nirmala och de skolkuratorer som hjälpt henne, Gita Budha och Prim Josh, i Kailali distrikt.

Deras samarbete fick sin början då bybor och klasskamrater berättade för skolkuratorerna hur dåligt Nirmala mädde. Nirmala började träffa kuratorerna regelbundet.

- I början grät Nirmala och kunde inte sluta gråta. Hon berättade att hon vill fortsätta studera, säger Gita Budha.

Inom projektet har det i samråd med statens utbildningsmyndigheter arbetats fram ett undervisningsmaterial för kuratorlärarna. Vid kuratorträffarna får eleverna öva sig på att uttrycka sina känslor exempelvis genom att teckna och måla.

Nirmala säger att hon börjat må bättre.

- Jag fick hjälp vid kuratorträffarna och började se att självmord inte är en lösning. Jag bestämde mig för att orka vidare, säger Nirmala.

Nirmala har flyttat hem och återupptagit sina studier trots att hon missade slutexaminationen på grund av sitt giftermål. Flickans ögon strålar då hon berättar att rektorn gav henne en ny chans att ta provet.

**”Jag vill dansa,
att dansa
gör mig glad.”**

- Jag vill fortsätta studera. Kuratorn, rektorn och en från projektet kom på hembesök och nu stöder också min familj mina studier.

Den lokala organisationen Centre for Mental Health and Counselling förverkligar

projektet som stöds av Missionssällskapet. De utbildar skolkuratorerna och utvecklar barnvänliga utbildningsmetoder för skolorna. Nirmala har även fått stöd för anskaffning av skoluniform och skolmaterial.

NU FÖRMÅR NIRMALA SE FRAMÅT

I Nirmalas närsamhälle är en större förändring på gång nu då mamman och människorna i omgivningen har förstått nackdelarna med barnäktenskap.

Nirmala fortsätter gå hos kuratorn. Hennes lillasyster får fortsätta studera utan att behöva vara rädd för att bli bortgift mot sin vilja. Skolkuratorerna i Nirmalas skola har redan hjälpt 16 elever.

Nirmala ler brett då jag frågar om hennes framtidsdrömmar. Nu förmår hon se framåt trots de traumatiska händelserna som hon varit med om.

- Jag vill dansa, att dansa gör mig glad. I framtiden kunde jag kanske också arbeta i någon förening. ☺

*Flickans namn har ändrats och uppgifter om hembyn och skolan har utelämnats för att skydda hennes identitet.

Barnäktenskapen är fortfarande vanliga i Nepal; nästan 40 procent av dagens unga kvinnor gifts bort innan de fyllt 18 år. Därför avbryts många flickors skolgång. På bilden syns Nirmalas skola. **FOTO: MIMOSA HEDBERG**

150 år

AV FINLÄNDSK MISSION I NAMIBIA

I år har det gått 150 år sedan de första missionärerna från Finska Missionssällskapet anlände till Ambolandet i nuvarande norra Namibia.

Det var i juli 1870 som missionärerna nådde fram efter en resa som hade påbörjats två år tidigare och innehållit många etapper. Nykomlingarna började undervisa kristendom, studera det lokala språket, skapa ett skriftspråk och översätta Bibeln.

Den första ABC-boken och psalmboken på ndonga trycktes år 1877. Nya testamentet som översattes av Martti Rautanen utkom 1903. Hela Bibeln på ndonga blev klar 1954 och på kwanjama på 1970-talet.

FRÅN LÄSKLASSER TILL TOPPGYMNASIUM

På missionsstationerna gavs grundläggande utbildning. Den första folkskolan startade år 1902. Efter det grundades ett hem för föräldralösa barn, en internatskola för flickor och ett daghem. I Oniipa grundades ett lärarseminarium 1913.

År 1960 startade Missionssällskapet läroverket i Oshigambo. På den tiden hade andra än vita inte egentligen möjlighet till utbildning. Lärarna vid Oshigambo försvarade de ungas rätt att studera till exempel matematik och naturvetenskap inför den sydafrikanska apartheidregimen. Idag hör gymnasiet i Oshigambo till de tio bästa i landet.

De första missionärerna var tvungna att använda all den medicinska kunskap de hade. Den första läkaren anlände till Ambolandet först år 1908. Tre år senare grundade hon Onandjokwe sjukhus. Befolkningens hälsa började snabbt förbättra

ras. Till Kavango fick man en läkare på 1950-talet.

ÖKAT ANSVAR FÖR DE LOKALA

År 1901 hade församlingarna i Ambolandet cirka 1 000 medlemmar. År 1925 var medlemmarnas antal redan över 17 000. Då arbetet expanderade blev det brist på präster.

År 1922 började man utbilda präster i Oniipa, senare flyttades prästseminariet till Elim. År 1925 vigde missionsdirektor Matti Tarkkanen assisterad av Martti Rautanen

de första sju prästerna av ambofolket.

Församlingarna behövde intäkter och missionärerna tog modell hemifrån. Utöver kollekter började man också uppbära församlingsskatt. För kyrkliga förrättningar tog man en liten avgift.

Redan i början av 1900-talet började Missionssällskapet överföra ansvaret för arbetet till de lokala. År 1917 åtskildes församlingarnas inkomster från sällskapets tillgångar. Detta var ett sätt att öka församlingarnas känsla av ansvar för ekonomin.

Huvudkyrkan, centralkansliet och gästhemmet för Namibias evangeliska-lutherska kyrka ligger i Oniipa. Här i norra Namibia har det under 150 år bott många anställda från Missionssällskapet.

FOTO: PIRRE SAARIO

Biskop Shekutaamba Nambala med sonen Onni. Det att många i Namibia bär ett finskt förnamn grundar sig på en tradition där föräldrarna namnger sitt barn efter någon de högaktar. **FOTO:** ILKKA REPO

ÖMSEIDIGT UTBYTE

Biskop Shekutaamba Nambala konstaterar att långtidsmissionärernas tid börjar vara förbi, men att samarbetet inte kommer att upphöra utan hitta nya former. Han påminner om att Missionssällskapet grundades för ett specifikt ändamål och att evangelisk-lutherska kyrkan i Namibia har samma mål – att sprida Guds ord till hela världen.

Biskop Nambala vill inte godta påståendet att missionsarbetet skulle ha förstört kulturen.

- Kulturer förändras då de kommer i kontakt med varandra. Nya kontakter förändrar sättet att verka, språket, läran och allt annat som är en del av kulturen.

- Till en början ansågs det onödigt att utbilda sig, utbildning var reserverat för några få utvalda. Detta tänkesätt har försvunnit. Numera vill ingen lämna sina barn utan utbildning.

- Finländare och namibier har lärt sig mycket av varandra, avslutar biskop Shekutaamba Nambala. ∞

Artikeln är bearbetad av Monica Slotte utifrån texter av Sari Lehtelä, Pirre Saario och Paula Laajalahti.

Stort tack

till alla nya månads-givare och till alla gamla månadsgivare som via vår telefonkampanj höjt sitt månadsunderstöd!

Tillsammans kommer vi oss igenom svåra tider och kan fortsätta hjälpa de allra mest utsatta.

Asta Sårs

f. 07.05.1947, d. 20.05.2020

Asta Sårs, i Senegal kallad Astou Sarr, var tillsammans med sin man Göran, en av pionjärmissionärerna i Senegal. De kom till landet med sin familj 1975 och tjänade landet och folket i olika perioder ända fram till 1999.

Asta var med och utvecklade den senegalesiska kyrkans diakoni tillsammans med Ngor Ndour. Tillsammans lade de grunden för det arbete som Anna Tikum och Mame Coumba Faye nu fortsätter och vidareutvecklar.

- Vi prästfruar, tillsammans med Senegals kyrkans alla kvinnor, hedrar Asta och hennes minne, hälsade Mame Coumba till Astas begravning. Hon var en av de första som kom, vi såg hur hon arbetade hårt. Aldrig att hon skulle ha sagt ett ont ord till någon av oss. Hon var verkligen en av oss.

Förutom diakoni var hälso- och sjukvård en viktig del av arbetet. Asta var bl.a. en

drivande kraft vid utgivningen av böcker i bashälsövård på serere. Hon lärde sig sere-respråket ordentligt. När sjukdomen redan tagit mycket av Aastas liv satt vi en gång tillsammans i det Särnska Vasahemmet. Samtalet rörde sig från barn och barnbarn till de gemensamma vännerna i Senegal. Plötsligt blev Aastas ögon ledsna, orden kom inte fram. Vi fortsatte samtalet på serere, blicken blev klar och orden flöt på som i tiderna utan sjukdom. Det var en förunderlig stund.

Efter Senegaltiden arbetade Asta som diakonissa i Korsholm innan hon blev stiftssekreterare inom diakoni i Borgå stift. Hon utvecklade ständigt sig själv liksom sitt arbete, om det sen var i bushen i Senegal eller på domkapitlet i Borgå.

Frid över Aastas minne. Na jam.

A-K Store

KOMMANDE EVENEMANG

26.9 kl. 9.30 Kvinnofrukost i Karleby, Christina Heikkilä medverkar. Arr. Karleby svenska församling

27.9 Pilgrimsvandring i Munsala, arr. Nykarleby församling

8.10 Familjedag vid Stjärnhallen i Nykarleby. Arr. Nykarleby församling och Kredu

16.10 kl. 17–20 Etnisk matkväll i Vasa, Brändö församlingshem. Arr. Vasa svenska församling

13.11 kl. 17–20 Etnisk matkväll kl. 17–20 i Vasa, Brändö församlingshem. Arr. Vasa svenska församling

MIN MISSION I HELSINGFORS VÅREN 2021

Är du intresserad av mission och kyrkans internationella arbete? Vill du lära dig mer om mötet med andra kulturer och religioner? Funderar du hur du kunde jobba för en rättvisare värld antingen i hemlandet eller utomlands? Kom med på Min Mission! Kursen ordnas veckosluten **5–7.2, 12–14.3 och 9–11.4.2021** i samarbete med Stiftsgården Lärkkulla. Kursavgiften inklusive mat är 150 euro.

Vi inleder kursen med en närträff, resten av kursen ordnas helt eller delvis på distans via e-mötestjänsten Zoom.

Efter kursen kan du ansöka om volontäruppdrag via Felm Volunteerprogrammet i något av de länder där Finska Missionssällskapet arbetar.

Läs mer på finskamissionssallskapet.fi/min-mission eller kontakta Ann-Kristin Åvall, ☎ 040 1692 418, ✉ ann-kristin.avall@finskamissionssallskapet.fi

FINSKA MISSIONSSÄLLSKAPETS KONTONUMMER

Gåvor från privatpersoner:

IBAN: FI38 8000 1400 1611 30

BIC: DABAFIHH

Ålandsbanken FI49 6601 0001 0970 21

Församlingarnas kollekt m.m.

IBAN: FI25 8000 1600 0607 10

BIC: DABAFIHH

Frivilliga bidrag till tidningen Mission

IBAN: FI25 8000 1600 0607 10

BIC: DABAFIHH

Märk betalningen: TIDNING

Insamlingsstillstånd: RA/2020/3 för 3.1.2020–31.12.2020, beviljat 3.1.2020 av Polisstyrelsen. Åland ÅLR 2019/6111 för 2020, beviljat 13.8.2019 av Ålands Landskapsregering. De insamlade medlen används under åren 2020–2022 i Finska Missionssällskapets utrikesarbete.

GE HOPP

Bli månadsgivare!

Tack vare dig kan de mest utsatta människorna få möjlighet till ett bättre liv.

www.finskamissionssallskapet.fi/delta

FINSKA MISSIONSSÄLLSKAPET

Andakt

FÅR JAG ALDRIG SÄGA NÅGOT NEGATIVT OM ANDRA?

”Baktalarens ord är som läckerheter, de slinker ner i människans inre.” Ords 18:8

Konstigt nog så vill vi ofta höra på när någon talar negativt om andra. Och när vi lyssnar när någon talar negativt om andra, så påverkas vi. Vi ska alltså försöka att inte ta så mycket intryck av dem som uttrycker sig kritiskt om andra.

Vi ska också undvika att själva gå runt och tala negativt om andra. Samtidigt vet vi att det är viktigt med självvårdande samtal med t.ex. en vän. Och att jag då ”ocensurerat” får berätta allt som känns jobbigt. Inklusivt det jag tycker andra gjort dåligt. Eller är det att baktala dem? Får man inte ens då säga något negativt om andra?

Här kommer tre viktiga skillnader på självvårdande samtal och att baktala andra.

För det första. När jag baktalar och

skvallrar går jag runt och sprider upplysningen till så många som möjligt. I självvård försöker jag berätta för så få personer som möjligt.

För det andra. Min ödmjukhet är viktig. Endast Gud kan veta vad som finns i andras hjärtan och känna deras motiv. Om jag ”vet” att person X handlar av elakhet och säger detta till andra, har jag satt mig på Guds plats. Vilket är en stor synd.

För det tredje. Om jag i självvårdande syfte berättar om något som känns jobbigt för mig, ska det vara den saken som märks i orden som kommer ur mig. Om jag uttrycker mig så här:

”Hör du, X var så elak igår, och han är alltid så självisk och håller på och sätter igång bråk med andra helt i onödan.” Då verkar det helt som om jag mest vill klaga på och tala illa om ”X”.

Men om jag istället använder sådana

här ord: ”Vet du. En sak som känns tungt just nu. Jag var med X igår. Kanske han inte menade något illa. Men jag blev ordentligt arg för en sak han gjorde. Tyvärr, för jag skulle inte vilja blir arg.”

Då blir det tydligt att jag inte vill baktala ”X”, utan att jag istället behöver få berätta hur det känns. Jag har inte satt mig på Guds plats och tror mig veta vad ”X” har för motiv. Den sortens samtal syftar till att bygga upp och hela, och sådant vänder sig inte Bibeln emot.

Tack Gud att du gett oss talets gåva. Hjälp oss att använda den gåvan till att bygga upp, och ge oss visheten att undvika ord som river ner. Amen.

Pär Lidén

tf kaplan

Västabolands svenska församling

